

Sygn. akt IV CZ 148/12

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSA Władysław Pawlak (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J. R.

przy uczestnictwie M. R.

o wydanie dzieci,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 października 2012 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w. W.

z dnia 8 maja 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni J. R. od jego postanowienia, którym zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w R., nakazujące uczestnikowi M. R. wydanie wnioskodawczyni małoletnich dzieci i wniosek w tej materii oddalił.

W uzasadnieniu, powołując się na przepisy art. 398⁶ § 2 k.p.c., art. 519¹ § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 579 k.p.c., a także pogląd prawny Sądu Najwyższego przedstawiony w przywołanych orzeczeniach wyjaśnił, że sprawa o odebranie dziecka jest sprawą z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego prowadzoną w trybie postępowania nieprocesowego, a w tego rodzaju sprawach skarga kasacyjna jest dopuszczalna jedynie w wypadkach wskazanych w § 2 art. 519¹ k.p.c., wśród których nie jest wymieniona sprawa o wydanie (odebranie) dziecka.

W zażaleniu wnioskodawczyni domaga się uchylenia powyższego orzeczenia.

Zarzuciła naruszenie prawa procesowego, a to: art. 398² § 1 k.p.c. przez jego błędną interpretację, polegającą na błędnym uznaniu, że w przedmiotowej sprawie skarga kasacyjna jest niedopuszczalna; art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 519¹ § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. poprzez bezpodstawne odrzucenie w tej sprawie skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 i 2 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli, skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty, tylko w sprawach o przysposobienie oraz o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej, chyba że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł.

Sprawa, w której wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną od postanowienia sądu drugiej instancji, dotyczyła wydania dzieci i była prowadzona na podstawie Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. o cywilnych aspektach uprowadzenia dziecka za granicę (Dz. U. z 1995 r., nr 108, poz. 528, sprostowanie Dz. U. z 1999 r., nr 93, poz. 1085), w trybie postępowania nieprocesowego (art. 561-605 k.p.c.). Wobec tego w takiej sprawie - jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy - skarga kasacyjna jest niedopuszczalna. Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie podziela w tej materii stanowisko

zaprezentowane w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego, a to w postanowieniach: z dnia: 17 sierpnia 2001 r., I CKN 236/01 niepubl., z dnia 8 listopada 2001 r., II CZ 126/01, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 95, z dnia 14 października 2010 r. I CSK 223/10, niepubl.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., jak w sentencji.

db